

Områdets navn

Branntjernhøgda

Referansedata

Fylke: Oppland
Kommune: Lunner
Registrant: Frode Løset
Dato feltreg: 17.8.2011
Kartblad: 1815-2

UTM-sentralpunkt: Ø: 0256994 N 6676326
Vegetasjonssone: Mellom-boreal sone.
Areal: daa. 1597 daa
Høyde over havet: 560-633 m.
Naturverdi: Regionalt verdifullt **
Friluftsverdi: Skog 1,55, landskap 1,52 og opplevelse 9.

Sammendrag

Lokaliteten ligger i NØ del av Nordmarka i Lunner kommune, 5 km V for Stryken og 2 km Ø for Katnosa. Branntjernhøgda ligger mellom Sandungskalven i øst og Katnosdmmen i vest og det høyeste partiet når opp i 633 moh. i N og 620 moh. ved Revshammaren i S. Fra ytterkantene av verneforslaget er det 2,5 km til Spålen-Katnosa naturreservat i vest. Området omfatter et sammenhengende høyereliggende skogsområde i nordøstre del av Nordmarka. Det har vekslende topografi med nordvendte slake ller i nord, og vestvendte, nokså bratte ller i S, særlig i SV sør for S. Branntjern. Den nordlige delen av området har rolige landskapsformer med mindre daler, småkoller, flere større vann og mye myr.

Berggrunnen består av dyp- og gangbergarter fra permtida med monzodioritt og monzonitt-syenitt. Blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype i de øvre delene av dalsidene og på de flatere områdene med noe dypere jord. På de fattigste områdene dominerer røsslyng-skinstryteskog, enkelte steder med spredtstilte furuer. I den vestvendte dalsida syd for N. Branntjern og i lia nord og vest for Refshammeren er det rikere vegetasjonstyper som småbregnegranskog og storbregnegranskog. Av treslag er gran totalt dominerende. Furu finnes enkelte steder på de høyeste partiene, ofte da med fjellskogkarakter. Av andre treslag er det noe yngre bjørk på gamle hogstflater, i myr- og vannkanter. Ellers er det lite lauvtrær og få trær med større dimensjoner. I et parti i vestlia mellom Refshammeren og N. Branntjern er det en frodig bekkedal med alm og noe høgstaudevegetasjon. Denne skiller seg ut som en liten oase i et ellers grandominert område.

Granskog på lav til middels bonitet dominerer skogbildet. Enkelte steder inngår høgbonitetskog med store dimensjoner av gran. Det er stedvis mye død ved stående og liggende, men over større arealer er det lite død ved. Det er funnet flere indikatorarter på død ved. Gubbeskjegg forekommer stedvis i store mengder og lungenever ble funnet på flere graner og på små bergvegger, som indikerer god kontinuitet i skogbildet. Sterkt truet huldrestry finnes spredt i området og i en større bestand for for Refshammeren. Rynkeskinn og duftskinn er indikatorarter som er nokså vanlige i området. Samlet sett framstår områdene nord for N. Branntjern mot Branntjernhøgda og dalsida og høydepartiet S for N. Branntjern mot S. Branntjern som de biologiske rikeste områdene med god kontinuitet og en del indikatorarter.

To kjerneområder med gammel barskog er utskilt. Rødlistede arter og potensiale for ytterligere arter tilknyttet død ved karakteriserer disse kjerneområdene.

I forhold til mangler ved skogvernet, oppfyller Branntjernhøgda delvis kriterier knyttet til boreal naturskog. Særlig granskog rik på død ved oppfylles med forekomster av gammel granskog med flere rødlistede arter der særlig større forekomster av huldrestry må vektlegges. Området har svært lite av gamle storvokste furuer og lite furugadd. Større lauvtrær mangler i stor grad. Av rikere vegetasjonstyper og naturtyper finnes det et par bekkekløfter og en spennende biotop med alm. Av indikatorarter på død ved er det observert relativt få arter, men området har stedvis god kontinuitet med mye død ved og arronderingen er god. I forhold til at lokaliteten synes å være et viktig kjerneområde for huldrestry, settes verdien til regionalt verdifull (**).

Feltarbeidet

Området ble inventert 17.8 i fuktig vær. Området anses tilfredsstillende dekket.

Utvelgelse av området.

Området er foreslått av Naturvernforbundet i Oslo og Akershus (NOA 2011). Det begrunnes med at det er et høytliggende, fjellskogpreget åsparti med spennende variert skog, mange vann og myrer og et rikt dyreliv. Det er et stille område med lite folk.

Deler av området er administrativt vernet av skogeier Løvenskiold-Vækerø.

Friluftsverdier

Det går ingen blåmerka stier gjennom lokaliteten. Fra Katnosa går det en noe diffus traktorvei østover via større hogstflater, over i en tydelig sti der hogstflata møter gammelskogen like vest for N. Branntjern. Det er ingen traktorveier eller bilveger innenfor verneforslaget, men området grenser til større hogstflater særlig i S og SV. Det går ingen preparerte skiløyper innenfor området.

I sør går det en gammel hestevei langs nordsida av Refshammerdalen. Noe lenger nord er det rester etter en gammel kraftlinje som krysser området Ø-V som tidligere førte strøm mellom Sandungen og Katnosa. Stolpene er nå tatt bort. I øst går det en bilvei inn mot verneforslaget fra Sandungskalven. Den stopper ca. 200 m øst for foreslått vernegrense.

Noe besøkte utsiktspunkter i området er høydepartiene ved Branntjernhøgda 633 moh. Fra Refshammeren i sør (620 moh.) er det god utsikt i flere himmelretninger. Det er også kort avstand fra Refshammeren og sydover mot Kyrkjeberget, som er en tydelig landskapsform 1 km S for Refshammeren (629 moh.) og med flott utsikt over sydlige og østlige deler av Marka.

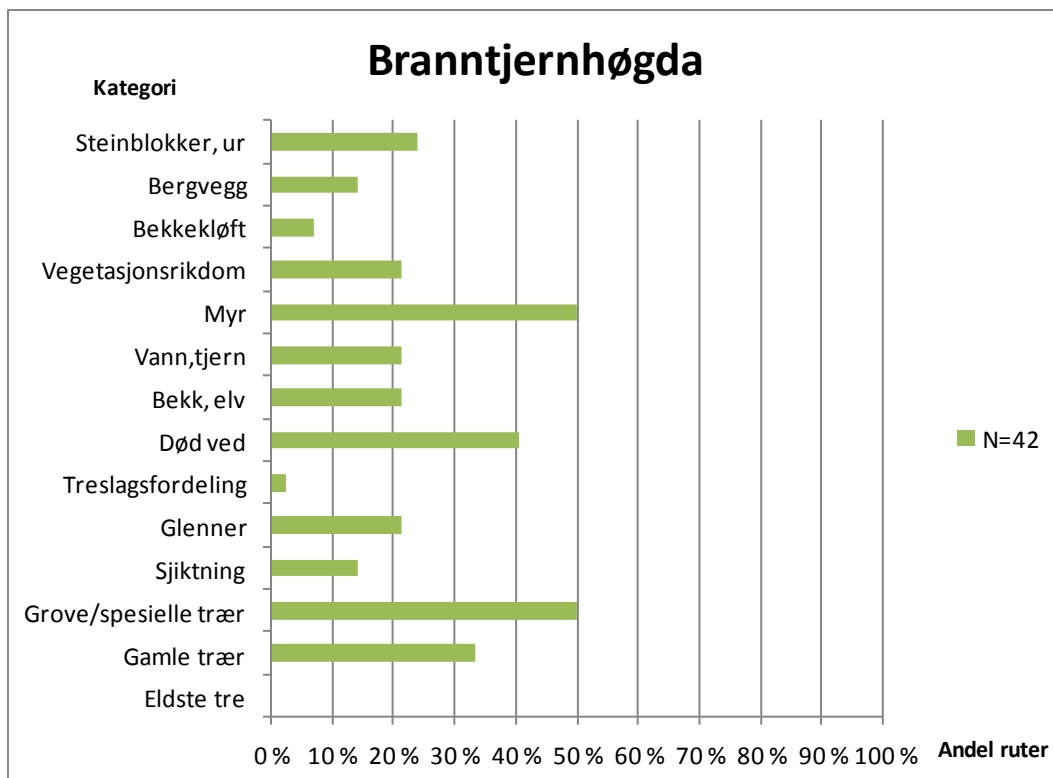
Det er 4 større vann innenfor verneforslaget. Det er N. og S. Branntjern i vest og Lille og Store Kalvetjern i NØ. For øvrig er det en del bålplasser og teltplasser knyttet til vannene i området. Særlig rundt N. Branntjern og Kalvetjerna, der det går stier ut på odden mellom de to vannene. Bortsett fra disse trakkene rundt tjernene i nord, er det ikke tydelige stier å se.

Friluftsmessig preges området av at det ligger utenfor allfarvei som et adskilt høydeparti mellom Sandungskalven og Katnosa. Stryken ligger ca 10 km langs skogsbilvei østover, Katnosa ca, 2 km i vest. Ved Katnosa gård er det servering for skifolket om vinteren. Katnosdammen er en svært populær hytte med 20 sengeplasser som driftes av DNT. I områdene ved Sandungen og Katnosa er det skogsveier med svært gode sykkelmuligheter i mange retninger av Marka.

Det er ingen hytter innenfor området.

Verdisetting etter rutenettmetoden

Til sammen ble 42 ruter undersøkt. Området scorer relativt lavt på skogelementer (1.55), lavt på landskapselementer (1.52) og middels på opplevelselementer (9).

Figuren viser andelen av ruter hvor kriteriesettene for skogelementer og landskapselementer er oppfylt innenfor 10 daa ruter i undersøkelsesområdet i Branntjernhøgda N =42.

1/3 av rutene scorer på gamle trær og 50 % på grove og spesielle trær. Andelen av rutene som har noe død ved er 40 %, mens det er svært liten treslagsblanding. Gran dominerer totalt som treslag i hele området. Det er relativt lite sjiktning i bestandene.

I forhold til landskapselementer har 50 % av rutene innslag av myr og en såpass høy andel som 20 % av rutene har innslag av rikere vegetasjonstyper eller sumpskog. Det er også en nokså høy andel som har innslag av vassdrag (20 %). Det er noen få bekkekløfter i områder og en del bergvegger, mens vel 20 % av rutene har innslag av steinblokker og myr.

Rutenettmetoden indikerer at det er relativt mange gamle trær og en høy andel grove og spesielle trær. Andelen ruter med mye innslag av disse elementene er likevel ikke høyere enn vel 30 %. Skogen er relativt lite sjiktet. Det er svært lite innslag av andre treslag enn gran.

Tallene viser at det er mye myr i området. Noen ruter har innslag på vann og tjern og det er relativt lite bekker. Det er ganske godt innslag av rikere vegetasjonstyper og sumpskog tatt i betraktning høyden over havet. Tallene viser også at området er relativt lite variert mht. topografi på småskalanivå, mens det på landskapsnivå framstår området som middels variert.

Opplevelsesdimensjonen scorer 9 poeng. Dette er en middels verdi. Den gir dårlig score på tilgjengelighet i form av stier, utsiktspunkter og kulturminner. Det scorer bra på topografisk variasjon i storskalanivå, andelen naturtyper av totalområdet og vegetasjonsvariasjon.

Området inneholder mye, gammel skog. Årsaken til at området ikke scorer høyere på skogelementer, er nok at en god del av området består av noe yngre skog og at det er mye myr der skogelementet gir lav verdi. Store deler av området har også liten topografisk variasjon og lite bekkekløfter og bergvegger. Området er lite tilgjengelig og mangler større stier og skiløyper. Det framstår som svært lite berørt av tekniske inngrep, og vil være viktig for friluftsliv som verdsetter stillhet og naturopplevelser knyttet til at en kan gå lenge uten å møte mennesker.

Naturverdier

Tidligere undersøkelser

Området ble undersøkt av Siste Sjanse (Lindblad 1996) der det ble registrert en del indikatorarter samt flere forekomster av huldresty. Lunner kommune er naturtypekartlagt av Brandrud og Bendiksen i 2005. Det er registrert en naturtype som dekker hele verneforslaget (www.naturbase.no). Det er registrert flere MIS-figurer i området (www.skogoglandskap.no).

Det er flere registreringer av rødlistearter i området fra begynnelsen av 2000-tallet, blant annet av huldresty (www.artsdatabanken.no). Det er også registrert huldresty i området de seinere år (Erlend Rolstad pers. medd).

Deler av området er administrativt vernet av Løvenskiold Vækerø som er grunneier innenfor hele verneforslaget.

Beliggenhet

Lokaliteten ligger i NØ del av Nordmarka i Lunner kommune, 5 km V for Stryken og 2 km øst for Katnosa. Branntjernhøgda ligger mellom Sandungskalven i øst og Katnosa i vest og det høyeste partiet når opp i 633 moh. i N og 620 moh. ved Revshammaren i S. Fra ytterkantene av verneforslaget er det 2,5 km til Spålen-Katnosa naturreservat i vest.

Naturgrunnlag

Topografi

Området omfatter et sammenhengende høyereliggende skogsområde i nordøstre del av Nordmarka. Det har vekslende topografi med nordvendte slake ller i nord, og vestvendte, nokså bratte ller i S, særlig i SV sør for S. Branntjern. Den nordlige delen av området har rolige landskapsformer med mindre daler, småkoller, flere større vann og mye myr.

Vestskråningen mellom N. Branntjern og Revshammaren er slak i nord, brattere i syd med mindre smådaler og svært vekslende topografi. Områdene mellom S. Branntjern og Revshammaren er dominert av mindre myrområder, gammel granskog og småkupert terreng. I den midtre delen av området utgjør S. Branntjern et sentralt punkt med slake granlier i vest og en lengre stuprekke øst for tjernet.

I den sydlige delen av terrenget ved Refshammaren er det sterkere kupering med bratte ller N og V ved Refshammaren, slakere i S og Ø. Det er fire større vann innenfor området. Nordre Branntjern NV i området samt lille og store Kalvetjernet ligger omgitt av rolig terreng med granskog og myr. I den midtre del av området ligger Søndre Branntjern.

Geologi

Berggrunnen består av dyp- og gangbergarter fra permtida med monzodioritt og monzonitt-syenitt (www.ngu.no).

Vegetasjonsgeografi

Vegetasjonssone: Mellomboreal. Seksjon: Svakt oseanisk seksjon Mb-O1. (Moen 1998).

Vegetasjon og treslagsfordeling

Blåbærgranskog er dominerende vegetasjonstype i de øvre delene av dalsidene og på de flatere områdene med noe dypere jord. På de fattigste områdene dominerer røsslyng-skinstryteskog, enkelte steder med spredtstilte furuer. I den vestvendte dalsida syd for N. Branntjern og i lia nord og vest for Refshammaren er det rikere vegetasjonstyper som småbregnegranskog og storbregnegranskog. Denne delen av området framstår som relativt variert vegetasjonsmessig pga. raske endringer i topografi, jordsmonn og fuktighet.

Av treslag er gran totalt dominerende. Furu finnes enkelte steder på de høyeste partiene, ofte da med fjellskogkarakter. Av andre treslag er det noe yngre bjørk på gamle hogstflater, i myr- og vannkanter. Ellers er det lite lauvtrær og få trær med større dimensjoner. I et parti i vestlia mellom Refshammaren og N. Branntjern er det en frodig bekkedal med alm og noe høgstaudevegetasjon. Denne skiller seg ut som en liten oase i et ellers totalt grandominert område.

Karakteristiske trekk ved karplantefloraen

Karplantefloraen er svært triviell men det var innslag av alm (NT) i en liten bekkedal mellom Refshammeren og N. Branntjern. Se arts mangfold.

Skogstruktur, påvirkning

Granskog på lav til middels bonitet dominerer skogbildet. Enkelte steder i vestlia og V for Refshammeren inngår høgbonitetskog med store dimensjoner av gran. Det er stedvis mye død ved stående og liggende, men over større arealer er det lite død ved, jfr. rutenettmetoden som viste at ca. 40 % av rutene har større innslag av død ved.

Områdene nord for N. Branntjern og til Branntjernhøgda er helt dominert av gammel granskog. Det er stedvis mye læger middels til lite nedbrutt med dimensjoner opptil 50 cm i brysthøydiameter. Det er også en del stående død ved med nokså store dimensjoner samt en del høgstubber. Skogen er relativt ensjiktet. Det er lite stubber i dette området. Grantrærne er særlig storvokste (opp til 60 cm) i dalen SØ for Branntjernhøgda der det er store dimensjoner av både stående død ved og læger. Her er det tidligere funnet flere indikatorarter på død ved. I bunnen av dalføret er det gransumpskog og gammel skog med en god del læger helt S til Lille Kalvetjern. I hele området med gammel skog mellom N. Branntjern- Branntjernhøgda og S. Kalvetjernet er det godt med læger, høgstubber og stående død ved. Gubbeskjegg forekommer stedvis i store mengder og lungenever ble funnet på flere graner og på små bergvegger, som indikerer god kontinuitet i skogbildet.

I området SØ for Store Kalvetjern er det koller med fjellskogpreg og med spredte innslag av furu. Den østligste delen har storvokst gran med noen store gadder av furu innimellom, der indikatorarten duftskinn ble funnet på furu. Det er begrenset med død ved i dette området.

I partiene mellom Lille Kalvetjernet, S. og N. Branntjern er det noe yngre skog av gran ispedd bjørk med myrer innimellom. Det er lite død ved og området framstår relativt fattig biologisk sett bortsett fra tangen mellom Lille og Store Kalvetjernet som har gammel, oppkvistet granskog med grov bark og en del død ved middels til lite nedbrutt.

På strekningen N. Branntjern til Refshammeren er boniteten bedre og det er mange steder store dimensjoner av gran. Det er mye død ved i enkelte partier og indikatorarter som rynkeskinn, duftskinn og lungenever ble påvist. I enkelte mindre daldrag, er det småmyrer og innslag av lågurtvegetasjon og edle lauvtrær. Hele området har rester etter tidligere hogster. Øst for S. Branntjern har skogen fjellskogkarakterer på kollene og røsslyng dominerer helt i feltsjiktet. Like SØ for tjernet går den en avlang bekkekløft i N-S retning med mye læger i ulike nedbrytningsstadier. Her er skogen gammel og indikatorarten duftskinn ble påvist. Det er en god del fuktige bergvegger i dette området og potensialet for å finne arter knyttet til disse er store. Det var også noe rogn i dette området.

Den SØ delen samt topppartiet av Refshammeren har fjellskogkarakter med åpen skog og mye røsslyng med furu eller småvokst gran i tresjiktet. Området nord og vest for toppen er imidlertid nokså rikt med store dimensjoner av gran og læger i alle nedbrytningsstadier og mye stående død ved. Duftskinn ble funnet her samt at det har store bestander av gubbeskjegg. I området nord for Refshammeren er det en større forekomst av huldrestry. Bestanden er preget av tidligere større hogster i daldraget nord for Refshammeren.

Samlet sett framstår områdene nord for N. Branntjern mot Branntjernhøgda og dalsida og høydepartiet S for N. Branntjern mot S. Branntjern som de biologiske rikeste områdene med god kontinuitet og en del indikatorarter.

Endring i naturtyper

Det er kun kartlagt én naturtype i området tidligere. Denne foreslås omgjort til to naturtyper for å unngå å ta med fattigere områder som består av myr og yngre skog i midtre del av området. Disse to kjerneområdene huser indikatorarter og har stedvis mye læger av gran middels til lite nedbrutt og noe stående død ved. Områdene inneholder også arealer med lite død ved. For øvrig er det kun mindre endringer i forslaget i forhold til yttergrenser i verneforslaget

Arts mangfold

Huldrestry (EN) er påvist i området (Rolstad pers. medd. og Lindblad (1996)). Et verdifullt trekk ved området er at de foreslåtte kjerneområdene består av sammenhengende gammel skog. Selv om det i

del av området er liten kontinuitet av død ved, danner kjerneområdene sammen med den øvrige gammelskogen et større sammenhengende og lite berørt gammelskogområde. Tidligere registreringer tyder på at huldrestry finnes relativt spredt i området, og med en større lokalitet syd i området. Indikatorarten gubbeskjegg finnes i store forekomster på flere lokaliteter i området og indikerer god kontinuitet.

En del av området er administrativt vernet av Løvenskiold. Det omfatter området fra sørenden av Lille Kalvetjern og mot Refshammeren.

I tillegg til huldrestry, er det funnet flere indikatorarter knyttet til død ved– se artsliste. Karplantefloraen på høydepartiene er triviell. I dalsidene på bedre mark, er det innslag av mer fuktigskrevende urter og det er flere treslag. Det er et par områder med bekkekløftkarakter med mye død ved. Det er svært få gamle lauvtrær og det er ikke registrert rikmyr. Artsinventaret gjenspeiler dette.

Det er svært lite furu i området, men det finnes noe store furuer som gjerne er beitet av storfugl. Det er god bestander av storfugl i området med leiker i nærheten.

Tabell: Artsfunn fra Branntjernhøgda. Områdene omfatter: 1 Branntjernhøgda, 2: S. Branntjern.

Norsk navn	Vit. navn	Rødlistestatus	Antall lokaliteter	Kilde	Funnet
Huldrestry	<i>Usnea longissima</i>	EN	Flere	Erlend Rolstad pers. medd	1,2
Svartsonekjuke	<i>Phellinus nigrolimitatus</i>	NT	Mange	Brandrud og Bendiksen 2005 Sweco 2011	1,2, utenfor
Duftskinn	<i>Cystostereum murrayii</i>	NT	>2	Brandrud og Bendiksen 2005, Sweco 2011	1, utenfor
Gubbeskjegg	<i>Alectoria sarmentosa</i>	NT	Mange	Sweco 2011	1,2 og hele området,
Alm	<i>Ulms glamra</i>	NT	1	Sweco 2011	2
Granrustkjuke	<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	LC	Flere	Brandrud og Bendiksen 2005, Sweco 2011	1,2
Rynkeskinn	<i>Phlebia centrifuga</i>	NT	Flere	Sweco 2011	1,2
Sprikeskjegg	<i>Bryoria nadvornikiana</i>	NT		Brandrud og Bendiksen 2005	
Piggbroddsopp	<i>Asterodon ferruginosus</i>	NT		Brandrud og Bendiksen 2005	
Randkvistlav	<i>Hypogymnia vittata</i>	NT		Brandrud og Bendiksen 2003, Sweco 2011	
Lungenever	<i>Lobaria pulmonaria</i>	LC	>10	Brandrud og Bendiksen 2003, Sweco 2011	1, 2
Tretåspett	<i>Picoides tridactylus</i>	LC	4	Sweco 2011	1

Kjerneområder

Nummerering henviser til kartet.

1. Branntjernhøgda

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog.

BM-verdi: A.

Kartblad: 1815-2

Areal: 185 daa

UTM: Ø 0256860 N 6677075

Hoh: 590-630 m

Området er kartlagt av Brandrud og Bendiksen (2005) og supplert av Sweco (2011). Det består av høydepartiet på Branntjernhøgda med en dal som ender ut i Lille Kalvevatn med tilliggende dalsider og flatere partier. Det er blåbærgranskog i dalsider og på toppartier, noen steder avløst av røsslyng-

skinntrytefuruskog på de fattigste områdene og rundt myrene. Småbregnegranskog finnes på de rikeste partiene i dalen. Selve dalføret har en god del gransumpskog.

Skogen er gammel og for en stor del lite sjiktet. Det er stedvis mye død ved av store dimensjoner, middels til lite nedbrutt. Det er også en god del høgstubber, mange hule trær og det er rester etter tidligere plukkhogster i det meste av området. Skogen har generelt god kontinuitet.

Det er påvist flere indikatorarter i området. Gubbeskjegg finnes i store forekomster. Lungenever ble påvist nord i dalføret. Huldrestry er tidligere påvist like nord for verneforslaget og det er godt potensial for å finne arten innenfor området. Verdien settes av denne grunn til svært viktig.

2. Søndre Branntjern med Refshammeren

Naturtype: Gammel barskog, utforming gammel granskog

BM verdi: A

Kartblad: 1815-2.

Areal: 453 daa

UTM: Ø 0256672 N 6676021

Hoh: 560-600 m

Området utgjøres av en den øvre delen av den vestvendte lia mellom S. og N. Branntjern med tilhørende høydepartier i øst og nordhellinga av Refshammeren. Det er stedvis bratt med mindre dalfører, myr og mindre bergvegger. I området inngår en liten biotop med almetrær (NT) i vest. Vegetasjonen består hovedsakelig av blåbærgranskog med mindre innslag av småbregneskog, lågurtskog og høgstaudegranskog. På enkelte høyereliggende områder finnes røsslyng-skinstrytefuruskog og skogen har fjellskogpreg. Det er svært lite lauvtrær og noe få furuer. Stedvis er det store dimensjoner på grantrærne, opptil 60 cm i diameter. Lokaliteten nord for Refshammeren har en større forekomst av huldrestry.

Det er mye stående død og liggende ved i området. Stedvis er det svært mye hengslav. Av rødlistede arter er det registrert duftskinn (NT) på flere lokaliteter. Svartsonekjuke (NT) er vanlig. Lungenever er også registrert.

Av nøkkelelementer innenfor lokaliteten nevnes et lite daldrag med høgstaudevegetasjon og alm, samt en lengre bekkekløft øst for S. Branntjern med flere indikatorarter og mye død ved av gran. Det er stort potensiale for ytterligere økning i arter knyttet til død ved i dette området. Lokaliteten gis verdien A, svært viktig.

Avgrensning og arrondering

Grenseforslaget justeres svært lite i forhold til fylkesmannens forslag. Naturtypene justeres ved at det store området som er angitt som "gammel barskog, utforming gammel granskog" spesifiseres noe mer og deles i to ulike naturtyper.

Vurdering og verdisetting

Tabell. Verdisetting for området Branntjernhøgda. Ingen stjerner (0) betyr at verdien av kriteriet er fraværende eller ubetydelig. Strek (-) betyr ikke relevant. Se ellers kriterier for verdisetting i metodekap.

Navn	Urrørthet	Størrelse	Topograf. variasjon	Vegetasjon. Variasjon	Arrondering	Arts-mangfold	Rike - veg typer	Død ved mengde	Død ved kontinuitet	Treslagsfordeling	Gamle lauvtrær	Gamle bartrær	Samlet verdi
Hele området	**	*	**	*	***	**	*	**	**	*	0	**	**
Branntjernhøgda	***	*	*	*	**	**	*	***	**	*	0	***	***
S.Branntjern	**	*	**	*	**	***	*	**	**	*	0	**	***

Verneforslaget er relativt lite berørt av hogstflater, men er omgitt av større flatehogster særlig i V og SV. Noen steder er tidligere hogstflater gått inn i gammelskogsområdene og grensene er noe justert etter dette (bl.a. ved Refshammeren).

Det er god variasjon i skogtyper i den vestlige delen av områder med innslag av småbregneskog, lågurtskog og litt høgstaudeskog. Gran er helt dominerende som treslag. Det er lite furu og svært lite lauvtrær. En mindre bekkedal som har innslag av alm vest i området skiller seg ut som en rik oase i et ellers barskogsdominert område. Det er stedvis mye død ved, hovedsakelig i midlere og lavere nedbrytningsstadier. Grana har dimensjoner opptil 60 cm i brysthøydiameter enkelte steder.

I forhold til mangler ved skogvernet Framstad et. al (2003), oppfyller Branntjernhøgda delvis kriterier knyttet til boreal naturskog. Særlig granskog rik på død ved oppfylles med forekomster av gammel granskog med flere rødlistede arter der særlig større forekomster av huldrestry må vektlegges. Området har svært lite av gamle storvokste furuer og lite furugadd. Større lauvtrær mangler i stor grad. I forhold til rikere vegetasjonstyper og naturtyper er det et par bekkekløfter og en spennende biotop med alm.

Av rødlistede arter finnes det spredt med huldrestry (EN) og en større bestand av arten syd i området (Erlend Rolstad pers. medd). Av øvrige indikatorarter på død ved er det observert relativt få arter, men området har stedvis god kontinuitet med mye død ved og arronderingen er god. I forhold til at lokaliteten synes å være et viktig kjerneområde for huldrestry, settes verdien til regionalt verdifull (**).

Referanser

Brandrud, T.E. og Bendiksen, E. 2005. Naturtypekartlegging i Lunner kommune. Med vekt på kulturlandskap, ferskvann og myr.

Korsmo, H og Svalastog, D. 1993. Inventering av verneverdig barskog i Oslo og Akershus. NINA Oppdragsmelding 227. 1-128.

Lindblad, I. 1996. Skogsområder i Øst-Norge registrert av Siste Sjanse, NOA-rapport 1996-1.

Svandal, J. E. 2000. Viltet i Lunner kommune. Rapport 86 s.

Framstad, E. et al. 2002. Liste over prioriterte mangler ved skogvernet. – NINA oppdragsmelding 769. 9 s.

NOA 2011. Verneplan II for Eventyrskoger. Notat. Omfatter 34 områder.

Nettadresser:

www.artsdatabanken.no

www.naturbase.no

www.skogoglandskap.no

www.ngu.no

www.askeladden.no

Bilder fra området

Nordre deler av området har fjellskogpreg. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra kjerneområdet i nord. Store dimensjoner av stående død ved og læger. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra teltplass ved N. Branntjern. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra kjerneområde i nord. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Liten ravine med alm SV i området. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Lungenever. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra høydepartiet øst for S. Branntjern – tatt sørover. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Utsikt fra kanten av verneforslaget ved Refshammeren i SV. Katnosa i bakgrunnen. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Gammel hestevei innunder Refshammeren sør i området. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Fra kjerneområdet sør for N. Branntjern. Foto: Frode Løset, Sweco Norge AS

Naturverdi **

